

Sygn. akt VIII U 2263/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Maria Szczęsna

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2014 r. w Gliwicach

sprawy G. L. (L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania G. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 12 lipca 2013 r. **nr** (...) -SP (...) 5 (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Jolanta Łanowy

Sygn. akt VIII U 2263/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 lipca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu G. L. prawa do emerytury górniczej wskazując, że nie spełnił on warunków do jej uzyskania, ponieważ udokumentował jedynie 18 lat, 2 miesiące i 28 dni pracy górniczej (w tym 18 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust.1), zamiast wymaganego okresu 25 lat takiej pracy.

Odwołanie od tej decyzji złożył ubezpieczony G. L. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury górniczej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony G. L., urodzony (...), w dniu 8 lipca 2013r. wystąpił do organu rentowego z kolejnym wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Na podstawie znajdujących się w aktach emerytalnych ubezpieczonego zaświadczeń zakładów pracy i świadectw pracy organ rentowy uwzględnił mu 18 lat, 2 miesiące i 28 dni pracy górniczej (w tym 18 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust.1) i zaskarżoną decyzją z dnia 12 lipca 2013r. załatwił wniosek odmownie, ponieważ odwołujący nie udowodnił wymaganego 25 – letniego okresu pracy górniczej i równorzędnej.

Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu, jako pracy górniczej zatrudnienia:

- od 18 sierpnia 1994r. do 31 grudnia 1994r. w Spółce Cywilnej (...) w K.,
- od 2 stycznia 1995r. do 30 września 1995r. w Przedsiębiorstwie (...) w K.,
- od 13 maja 1996r. do 29 października 1996r. w Przedsiębiorstwie (...) – Usługowym (...) Sp. z o.o. w K.,
- od 18 listopada 1997r. do 16 marca 1998r. w (...) Sp. z o.o. w B.
- od 1 września 2003r. do 17 listopada 2003r. w (...) Sp. z o.o. w C.,
- od 24 października 2005r. do 31 grudnia 2005r. w ATEST – PW w K.

z powodu braku zaświadczenia stwierdzającego jaki rodzaj robót wykonywały te zakłady – tj. czy były to roboty górnicze, montażowe, czy budowlane oraz z uwagi na brak informacji na rzecz jakich kopalń te roboty wykonywano. Dodatkowo, w przypadku innych prac niż górnicze, nie dołączono miesięcznych wykazów zjazdów.

Sąd ustalił, że ubezpieczony w okresie od 18 sierpnia 1994r. do 31 grudnia 1994r. w Spółce Cywilnej (...) w K. był zatrudniony jako górnik pod ziemią. W dniach 6 i 17 października 1994r. oraz 8 i 18 listopada 1994r. korzystał z urlopu bezpłatnego.

Nadto w trakcie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. od 2 stycznia 1995r. do 30 września 1995r. odwołujący był zatrudniony także jako górnik pod ziemią. W czasie zatrudnienia korzystał z zasiłków chorobowych przed dniem 1 marca 1995r. przez 22 dni, a po tej dacie pobierał wynagrodzenie z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą przez 35 dni i zasiłek chorobowy przez 145 dni.

W okresie od 2 listopada 1995r. do 5 kwietnia 1996r. G. L. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w C. jako górnik kombajnista pod ziemią.

Ustalono, że od 13 maja 1996r. do 29 października 1996r. w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w K. ubezpieczony był zatrudniony jako kombajnista pz. Korzystał z urlopu bezpłatnego w dniu 11 czerwca 1996r. Nadto w okresach 17 – 21 czerwca 1996r., 16 – 19 lipca 1996r., 20 września 1996r. – 4 października 1996r. posiadał okresy nieskładkowe z tytułu zasiłku chorobowego, opiekuńczego oraz wynagrodzenia z tytułu niezdolności do pracy.

Dalej ustalono, że od 18 listopada 1997r. do 16 marca 1998r. w (...) Sp. z o.o. w B. odwołujący pracował jako górnik pod ziemią. W okresie zatrudnienia wykonywał prace na rzecz KWK (...). W miesiącach luty i marzec 1998r. wykorzystał łącznie 19 dni zasiłków chorobowych.

Nadto w trakcie zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w C. od 1 września 2003r. do 17 listopada 2003r. ubezpieczony pracował jako górnik strzałowy.

Ustalono także, że od 24 października 2005r. do 31 grudnia 2005r. w ATEST – PW w K. ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku górnika strzałowego. W okresie zatrudnienia korzystał z urlopu bezpłatnego w dniach: 16 grudnia 2005r., 23 – 27 grudnia 2005r., 29 – 30 grudnia 2005r. Skarżący nie korzystał z zasiłków chorobowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: akt osobowych ubezpieczonego (koperta - k. 32 i 85 a.s.), akt organu rentowego dołączonych do akt sprawy.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i spójny, a tym samym za wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego G. L. nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Według treści art. 50a ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytury górniczej przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej, wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust.1
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z ust. 2 wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Zgodnie z art. 50b przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Definicję zatrudnienia uważanego za pracę górniczą i pracę równorzędną z pracą górniczą zawiera art. 50c przytoczonej wyżej ustawy.

Po myśli art. 50 c ust. 1 za pracę górniczą uważa się zatrudnienie pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu.

Natomiast zgodnie z ust. 3 tego przepisu za pracę górniczą uważa się zatrudnienie pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią.

W myśl cytowanych przepisów niezbędnym warunkiem nabycia prawa do emerytury górniczej jest, obok wymaganego wieku także, posiadanie odpowiedniego okresu pracy górniczej łącznie z okresami pracy równorzędnej z pracą górniczą – art. 50a ustawy.

Na wstępie rozważań należy zauważyć, że postępowanie przed Sądem w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest postępowaniem kontrolnym mającym na celu sprawdzenie prawidłowości decyzji organu rentowego. Zakres rozpoznania sprawy jest wyznaczony zakresem przedmiotowym i podmiotowym zaskarżonej decyzji.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy w zaskarżonej decyzji z dnia 12 lipca 2013r. ZUS, ocenił uprawnienia ubezpieczonego do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) i uznał za udowodnione przez odwołującego 18 lat, 2 miesiące i 28 dni pracy górniczej (w tym 18 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust.1).

Spełnienie pozostałych przesłanek nie było sporne.

W ocenie Sądu orzekającego, postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie wykazało, że nawet po ewentualnym uwzględnieniu spornych okresów - w całości - jako okresów pracy górniczej ubezpieczony nadal nie udowodniłby 25 lat pracy górniczej.

Wobec powyższego Sąd nie badał, czy odwołujący wykonywał w spornych okresach roboty górnicze, montażowe, czy budowlane, na rzecz jakich kopalń oraz nie ustalał ilości miesięcznych wykazów zjazdów, ponieważ okres pracy górniczej liczony przy uwzględnieniu reguł zawartych w art. 50 c ust. 3 tj. przy uwzględnieniu tylko tych miesięcy zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych ubezpieczony przepracował pod ziemią uległby tylko pomniejszeniu.

Należy podkreślić, że ubezpieczony nie wykazał, iż posiada wymagany staż pracy do nabycia uprawnień emerytalnych na podstawie art. 50a ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd Okręgowy rozważył wszelkie okoliczności sprawy i ocenił, że materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do uznania, że ubezpieczony udowodnił okres pracy górniczej w wymiarze co najmniej 25 lat.

W konsekwencji, należało stwierdzić, że ubezpieczony nie spełnił przesłanek do przyznania mu prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek w myśl przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

SSO Jolanta Łanowy